

D 252/2008

DOSAR NR. [REDACTED]

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR. 1854

Ședința publică de la 01.10.2009

Curtea compusă din :

PREȘEDINTE [REDACTED]

JUDECĂTOR [REDACTED]

MARCELA

JUDECĂTOR [REDACTED]

GREFIER [REDACTED]

Pe rol soluționarea recursului declarat de reclamantul [REDACTED] împotriva sentinței civile nr. 1423 pronunțată de Tribunalul București – Secția a –IX-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 08.04.2009 în dosarul nr. [REDACTED], în contradictoriu cu pârâta ANAF – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns părțile: recurentul – reclamant – personal, intimata – pârâtă – prin consilier juridic [REDACTED], cu delegație de reprezentare la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care

Recurentul – reclamant – personal depune la dosar o cerere de amânare pentru lipsă de apărare, la care anexează și chitanță de plată a taxei de timbru în cuantum de [REDACTED] RON și timbru judiciar în valoare de [REDACTED] lei, pe cererea de recurs, astfel cum i s-a pus în vedere prin citația emisă.

Curtea, deliberând asupra cererii de amânare depusă la dosar de către recurentul – reclamant, pentru lipsă de apărare, o respinge, apreciind-o neîntemeiată, față de data la care acesta a primit citația - 03.09.2009 și data ședinței de judecată – 01.10.2009, apreciind că acesta a avut timp suficient pentru a-și angaja un apărător.

Recurentul – reclamant – personal precum și reprezentantul intimatei – pârâte precizează că nu mai au cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, solicitând cuvântul pe cererea de recurs.

Curtea, având în vedere că în cauză nu mai sunt cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, acordă cuvântul pe cererea de recurs.

Recurentul – reclamant, personal, solicită admiterea recursului, astfel cum a fost formulat și motivat, casarea sentinței civile recurate și trimiterea cauzei la instanța de fond, în vederea rejudecării.

Reprezentantul intimatului – pârâte solicită respingerea recursului, ca nefondat și menținerea hotărârii de fond, ca fiind legală și temeinică. Din actele și lucrările dosarului rezultă că nu a fost respectat termenul legal de contestare de 30 de zile; decizia de impunere i-a fost comunicată recurentului și nu a contestat-o în termenul legal de 30 de zile.

Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 150 C.pr.civ., declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Prin sentința civilă nr.1423/08.04.2009 pronunțată de Tribunalul București - Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantul Constantin Nicolae Florinel, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că prin decizia nr.252/24.07.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București sub nr. [redacted] și la Administrația Finanțelor Publice Sector 3 sub nr. [redacted] reclamantul a contestat deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind veniturile din activități independente pe anul 2005 nr. [redacted] / [redacted] 2005 necomunicată, pe anul 2006 nr. [redacted] / [redacted] 2006 necomunicată pe anul 2007 nr. [redacted] 2007, comunicată la 29.05.2007 și pe anul 2008 nr. [redacted] 2008 comunicată în data de 15.02.2008.

În urma soluționării contestației menționate, D.G.F.P.M.B. a dispus desființarea deciziilor de impunere menționate mai sus aferente anilor 2005, 2006 și 2008, iar prin punctul 2 al deciziei a respins contestația formulată împotriva deciziei de impunere aferentă anului 2007, ca nedepusă în termen.

În acest sens cu privire la soluția pronunțată la punctul 2, pârâta a reținut ca din actele aflate în dosar, rezultă că respectiva decizie de impunere aferentă anului 2007, având nr. [redacted] 2007, a fost comunicată petentului reclamant la 29.05.2007, iar contestația împotriva sa a fost înregistrată așa cum s-a menționat la Administrația Finanțelor Publice Sector 3 sub nr. [redacted] 2008 nefiind respectat termenul de contestare de 30 de zile prevăzut de legea specială în materie, respectiv art.207 alin.1 din OG nr.92/2003, astfel ca potrivit art.217

alin.1 Cod procedură fiscală, contestația în ceea ce privește această decizie, a fost respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.

La termenul din 08.04.2009 reclamantul prin apărător a învederat instanței ca într-adevăr, decizia de impunere aferentă anului 2007 i-a fost comunicată la data de 29.05.2007 și nu a fost contestată anterior înregistrării contestației din 14.03.2008 înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Sector 3.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul arătând că în mod eronat s-a apreciat că este tardivă contestația împotriva deciziei de impunere pe anul 2007, deși a învederat instanței că în fiecare an a mers la Administrația Financiară și a adus la cunoștința organului fiscal faptul că nu are activitate și că decizia de impunere nu reflectă realitatea.

De fiecare dată a făcut declarații pe proprie răspundere privind lipsa de activitate în domeniul taximetriei.

În drept, au fost invocate disp. art.304 pct.9 și art.304¹ Cod procedură civilă.

Analizând actele aflate la dosar prin prisma motivelor de recurs invocate și a disp. art.304¹ Cod procedură civilă, Curtea apreciază că recursul este nefondat pentru următoarele considerente:

În mod corect a apreciat instanța de fond că este tardivă contestația formulată împotriva deciziei de impunere pe anul 2007, având în vedere că decizia i-a fost comunicată la data de 07.05.2007 astfel cum rezultă din confirmarea de primire nr. [REDACTED], iar contestația a fost depusă la Administrația Finanțelor Publice Sector 3 la 14.03.2008.

Potrivit art.207 alin.1 din OG nr.92/2003, contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal atacat, sub sancțiunea decăderii.

Calculând acest termen în conformitate cu disp. art.101 Cod procedură civilă (pe zile libere) se constată că depunerea contestației de către reclamantă s-a făcut ulterior expirării termenului, aspect care a fost confirmat chiar de către apărătorul reclamantului la termenul din 08.04.2009, astfel cum rezultă din practica sentinței recurate.

Împrejurarea că reclamantul ar fi făcut declarații pe proprie răspundere cu privire la lipsa de activitate în domeniul taximetriei, nu prezintă relevanță sub aspectul respectării termenului legal în care trebuia contestată decizia de impunere.

Față de aceste considerente, constatând că nu este incident în cauză motivul de recurs prev. de art.304 pct.9 Cod procedură civilă, invocat de recurent, Curtea va respinge recursul ca nefondat, în temeiul disp. art.312 alin.1 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de reclamantul [REDACTED] împotriva sentinței civile nr. 1423 pronunțată de Tribunalul București – Secția a –IX-a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 08.04.2009 în dosarul nr. [REDACTED], în contradictoriu cu pârâta ANAF – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi 01.10.2009.

PREȘEDINTE

[REDACTED]
[REDACTED]

JUDECĂTOR

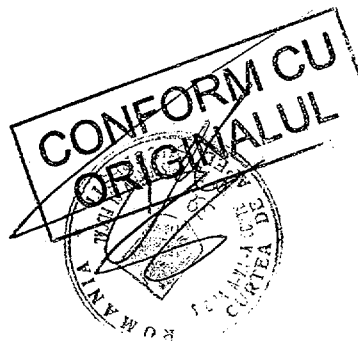
[REDACTED]
[REDACTED]

JUDECĂTOR

[REDACTED]
[REDACTED]

GREFIER

[REDACTED]

Red.C.C.M.
M.Gh./2 ex.
07.10. 2009